

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Naděždy Treschlové a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: Ing. J. L., nar. X, bytem P. 4, L. 340/24, proti žalovanému: Okresní soud Praha – západ, Praha 1, Karmelitská 19, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci žádosti žalobce ze dne 3.10.2011 o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. V žalobě uvedl, že dne 3.10.2011 žádal o sdělení, kdy a kde byla správou soudu zveřejněna výroční zpráva podle § 18 zákona č. 106/1999 Sb. se všemi náležitostmi, a dále pak sdělení, kdy a kde byly správou soudu zveřejněny všechny informace poskytnuté na žádost v souladu s § 5 odst. 3 téhož zákona. Žádná z těchto požadovaných informací mu povinným subjektem nebyla poskytnuta. Žalobce dále uvedl, že od povinného subjektu obdržel pouze výzvu k úhradě ze dne 13.10.2011 sp. zn. 30 SPR 1939/2011 ze které není patrné, že by se měla vztahovat k dané žádosti. Tato výzva neobsahuje ani jakékoli zdůvodnění požadovaného poplatku 200 Kč. Dne 24.10.2011 žalobce podal stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace, ve které žádal nadřízený správní orgán, aby bylo přikázáno informace poskytnout a to bezplatně, neboť vyměřená částka je neodůvodněná a neúměrná. Tato stížnost však nebyla ve stanovené lhůtě vyřízena. Vzhledem k tomu, že uplynula zákonná lhůta pro vyřízení stížnosti a byly tedy vyčerpány dostupné prostředky k nápravě, navrhl žalobce, aby soud rozhodl, že se povinnému subjektu ukládá povinnost bezodkladně vyřídit žádost o informace podanou žalobcem dne 3.10.2011 a že povinný subjekt je povinen požadovanou informaci

poskytnout nebo vydat řádné rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., které by bylo přezkoumatelné nadřízeným správním orgánem.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 23.1.2012 uvedl, že žalobce byl výzvou ze dne 13.10.2011 vyzván k zaplacení poplatku dle § 4 Instrukce ministerstva spravedlnosti ve výši 200 Kč. V podání ze dne 24.10.2011 označeném jako stížnost na postup povinného subjektu požádal ministerstvo spravedlnosti o rozhodnutí o nesprávném postupu. Dne 1.11.2011 bylo toto podání postoupeno ministerstvu spravedlnosti, doručeno ministerstvu bylo dne 3.11.2011 a dosud nebylo o stížnosti rozhodnuto. Na základě těchto skutečností žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl, neboť byla podána proti povinnému subjektu předčasně.

Žalovaný rovněž Městskému soudu v Praze předložil listiny uvedené ve vyjádření k žalobě, tedy žádost žalobce ze dne 3.10.2011 o poskytnutí informace kdy a kde byla správou Okresního soudu Praha západ zveřejněna výroční správa podle § 18 zákona č. 106/1999 Sb. se všemi náležitostmi a dále kdy a kde byly správou Okresního soudu Praha západ zveřejněny všechny informace poskytnuté na žádost v souladu s § 5 odst. 3 téhož zákona. Tato žádost byla soudu doručena dne 7.10.2011 a výzvou ze dne 13.10.2011 sp. zn. 30 Spr 1939/2011 byl žalobce vyzván s odvoláním na sazebník úhrad za poskytování informací (§ 4 Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 14.7.2011 č.j. 286/2011- sazebník úhrad za poskytování informací) k zaplacení poplatku ve výši 200 Kč na účet Okresního soudu Praha západ. Na tuto výzvu žalobce reagoval podáním stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace, ve které namítl nesprávný postup při stanovení poplatku. V této stížnosti se domáhal toho, aby ministerstvo spravedlnosti rozhodlo, že postup povinného subjektu (vyměření poplatku ve výši 200 Kč) je nesprávný, požadovaná částka je neúměrná a neodůvodněná a že informace budou žadateli poskytnuty bezplatně neboť se jedná o triviální informace z běžné činnosti povinného subjektu, které jsou mu uloženy zákonem. Tato stížnost byla žalovaným postoupena ministerstvu spravedlnosti přípisem ze dne 1.11.2011 sp. zn. 30 SPR 1939/2011.

O podané žalobě rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 25.5.2012 č.j. 6A 1/2012-43 tak, že žaloba se zamítá a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Zamítnutí žaloby soud odůvodnil tím, že žalovaný dosud nebyl povinen žádost o informace vyřídit. Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15.11.2012 č.j. 2 Ans 13/2012-14 rozhodl tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25.5.2012 č.j. 6A 1/2012-43 se ruší a věc se vrací k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud v tomto zrušujícím rozsudku vyslovil závazný právní názor, že pro zachování práva žalobce na soudní ochranu je třeba stížnost proti výši úhrady považovat za bezvýsledně vyčerpaný prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Proto se žalobce může žalobou podle § 79 odst. 1 s.ř.s. domáhat vydání rozhodnutí přímo po žalovaném Okresním soudu Praha – západ.

Po vrácení věci k dalšímu řízení žalovaný Městskému soudu v Praze předložil příslušný správní spis, ze kterého vyplývá, že rozhodnutím ze dne 7.12.2012 žalovaný zrušil výzvu z 13.10.2011 k zaplacení poplatku ve výši 200,- Kč. V přípise ze dne 10.12.2012 sp.zn. 30 Spr 1939/2011 pak žalobci sdělil, že výroční zpráva za rok 2010 byla zpracována dne 22.2.2011 a byla zveřejněna v sídle soudu a následně byla zveřejněna na portálu justice – www.justice.cz. V této zprávě byl uveden počet podaných žádostí (celkem 4 žádosti o poskytnutí informace), proti vyřízení informací nebylo žadateli podáno žádné odvolání. Informace podle § 5 odst. 3 zák.č. 106/1999 Sb. soud nezveřejnil. Shora uvedené písemnosti byly žalobci doručeny dne 12.12.2012. Z předloženého správního spisu je zřejmé, že proti

shora uvedenému vyřízení žádosti o informace žalobce podal stížnost, neboť má za to, že mu požadované informace nebyly řádně poskytnuty.

Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

V daném případě soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaný na žádost žalobce o informace týkající se zveřejnění zprávy podle § 18 zákona č. 106/1999 Sb. a zveřejnění informací poskytnutých na žádost v souladu s § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. reagoval sdělením ze dne 10.12.2012 sp.zn. 30 Spr 1939/2011. Toto sdělení žalovaný považuje za vyřízení žádosti žalobce ze dne 3.10.2011. Obsah tohoto sdělení se pak fakticky požadovaných informací skutečně týká. Za dané situace je tedy třeba vycházet z toho, že žalovaný k žádosti žalobce jím požadované informace poskytl. Není tedy důvod, aby mu soud znovu uložil povinnost o předmětné žádosti rozhodnout, a to buď poskytnutím požadovaných informací či odmítnutím informace poskytnout. Pro závěr o nedůvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti za daného stavu není rozhodné, jakým způsobem bude posouzena stížnost žalobce ze dne 13.12.2012, ve které vyslovil nesouhlas s vyřízením své žádosti o informace. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti soudu nepřísluší zkoumat, zda informace byly poskytnuty řádně. Takové hodnocení by mohlo být předmětem jiného řízení o správního soudu, pokud by byla podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu ve věci žádosti o informace. O takový případ se však v této věci nejedná. O stížnosti žalobce na postup při vyřizování jeho žádosti o informace nebylo dosud rozhodnuto.

Z uvedených důvodů soud vyšel ze skutkového stavu zjištěného ke dni vydání tohoto rozsudku, tedy ze stavu, že žalovaný reagoval na žádost žalobce o poskytnutí informace a má za to, že informace poskytl v takovém rozsahu, jak bylo požadováno. Na žalobu tedy nelze pohlížet jako na důvodnou, a proto ji soud podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. března 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová